

Uchwała Nr 41/2015
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie
z dnia 3 marca 2015 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miasta Tomaszów Lubelski.

Na podstawie art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

uchwała, co następuje:

stwierdza się nieważność § 2 ust. 2 i 3, § 3 ust. 3 w zakresie sformułowania „zwłaszcza nie posiadania zaległości z tytułu podatków i opłat lokalnych oraz innych zobowiązań wobec Miasta Tomaszów Lubelski”, § 4 ust. 3 i § 5 ust. 1, 2 i 4 uchwały Nr V/21/2015 Rady Miasta Tomaszów Lubelski z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości z powodu naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849).

U Z A S A D N I E N I E

Uchwała Rady Miasta Tomaszów Lubelski, o której mowa w sentencji, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie 6 lutego 2015 r. W wyniku jej zbadania w trybie nadzoru, Kolegium RIO w Lublinie podjęło 17 lutego 2015 r. uchwałę Nr 32/2015 w sprawie wszczęcia postępowania nadzorczego, uznając, że zapisy części uchwały w istotny sposób naruszają prawo.

W § 2 ust. 2 uchwały wprowadzono zastrzeżenie, że zwolnienia określone uchwałą nie stosuje się do „przedsiębiorców posiadających zaległości z tytułu podatków i opłat lokalnych oraz innych zobowiązań wobec Miasta Tomaszów Lubelski”, a w § 2 ust. 3 uchwały wskazano, że zwolnienia nie stosuje się do „budynków i budowli lub ich części związanych z inwestycjami budowy obiektów handlowych na terenie miasta Tomaszów Lubelski realizowanych przez przedsiębiorców, którzy na terenie Polski są właścicielami sieci handlowej o łącznej powierzchni powyżej 5.000 m²”. W ocenie Kolegium przytoczone wyżej postanowienia stanowią podmiotowe zróżnicowanie podatników uprawnionych do korzystania ze zwolnienia, podczas gdy rada jest uprawniona, na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, do ustanawiania zwolnień przedmiotowych i tym samym wprowadzania kryteriów wyłącznie przedmiotowych.

Dodatkowo w § 3 ust. 3 i § 4 ust. 3 uchwały organ stanowiący wprowadził wykraczający poza delegację ustawową obowiązek składania oświadczeń potwierdzających m.in. brak zaistnienia wskazanych w ww. postanowieniach uchwały wykluczeń.

W § 5 ust 1 kwestionowanej uchwały organ stanowiący wskazał, że uchybienie terminowi do złożenia uregulowanych w § 4 uchwały dokumentów „skutkuje utratą prawa do zwolnienia, począwszy od miesiąca stycznia roku zwolnienia, w którym należało złożyć dokumenty do ostatniego dnia miesiąca w którym przedsiębiorca złożył ostatecznie dokumenty”. Postanowienie to wykracza poza delegację ustawową zawartą w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Regulacje dotyczące weryfikacji prawa do zwolnienia zawierają przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) i ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59 poz. 404 z późn. zm.). Przepisy te nie przewidują utraty prawa do zwolnienia w przypadku uchybienia terminowi do złożenia wymaganych dokumentów.

Podobnie poza zakres delegacji ustawowej wykracza § 5 ust. 2 ocenianej uchwały, zgodnie z którym przedsiębiorca, który złożył niezgodne z prawdą dokumenty, o których mowa w § 3 i § 4, traci całkowicie prawo do zwolnienia, począwszy od miesiąca stycznia pierwszego roku zwolnienia. Zagadnienia te również regulują przepisy Ordynacji podatkowej.

Ustalony w § 5 ust. 4 uchwały obowiązek przedsiębiorcy, który utracił prawo do zwolnienia – do zwrotu uzyskanej kwoty zwolnienia wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych jest niezgodny z powołaną w tym przepisie uchwałą ustawą Ordynacja podatkowa. Z przepisów Ordynacji podatkowej nie wynika obowiązek zwrotu zwolnienia, wynika zaś obowiązek ustalenia (wraz ze wskazaniem terminu płatności) bądź określenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego. W odniesieniu do podatników będących osobami fizycznymi, dla których zobowiązanie podatkowe powstaje z chwilą doręczenia decyzji ustalającej wysokość podatku (art. 21 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej), termin płatności – zgodnie z art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej – wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Natomiast w odniesieniu do podatników będących osobami prawnymi, w sytuacji utraty prawa do korzystania ze zwolnienia są oni zobowiązani do złożenia korekty deklaracji, a podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty (art. 21 § 1 pkt 1 i § 2 Ordynacji podatkowej). Niezapłacenie podatku w terminie skutkuje powstaniem zaległości podatkowej, od której – jak stanowi art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej – naliczane są odsetki za zwłokę.

Rada Miasta Tomaszów Lubelski w wyznaczonym przez Kolegium RIO terminie, tj. do 2 marca 2015 r., nie usunęła wskazanych naruszeń prawa, dlatego Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie stwierdziło nieważność ocenianej uchwały we wskazanej w sentencji części.

Na tę uchwałę przysługuje Radzie Miasta Tomaszów Lubelski prawo wniesienia skargi – za pośrednictwem Kolegium RIO w Lublinie – do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Rada Miasta Tomaszów Lubelski,
2. Burmistrz Miasta Tomaszów Lubelski.